

AGNES
Školní časopis
ZŠ Anežky České,
Ústí nad Labem
Ročník 2022
Číslo 5

ALL YOU NEED IS

LÁSKA

Světový den želv | Milostný dopis | Muzeální recenze
Pohár rozhlasu a mnohem více

Obsah

- 3 Světový den želv
- 5 Animace levou zadní
- 6 Anežka čte dětem
- 6 Chodíme tam, odkud
- 7 Na skok do Řecka
- 9 Týden mediálního
- 10 Muzeální recenze
- 11 Hokejbalem žilo celé
- 12 Milostný dopis
- 14 Anežčata zářila

Agnes je latinsky Anežka.
Koncovka -gnes také odkazuje
na řecké gnósis (poznání).

AGNES, školní časopis Základní
školy Ústí nad Labem, Anežky
České 702/17, p. o., vychází ne-
pravidelně

Redakční rada:

Mgr. Kateřina Suchá

(sucha@zsanceske-ul.cz)

Mgr. Jan Musil

(musil@zsanceske-ul.cz)

Redakce si vyhrazuje možnost
příspěvky podle potřeby krátit a
upravovat.

Láska je...

podstatné jméno abstraktní, tak by jistě zněla správná odpověď v hodinách českého jazyka. Ve své podstatě je nehmotná a nemůžeme si na ni sáhnout, přesto je nepostradatelnou součástí našeho života. Otevírá naše srdce a zve do nich druhé lidi, kteří nás obohacují, inspirují a dokonce i milují. Díky ní cítíme, dává nám sílu, odvahu a skrze ni vnímáme pocit sounáležitosti. Láska má mnoho podob, ať už je to láska k sobě samým, k dětem, k rodině, k partnerovi nebo partnerce, láska k přírodě, k našim koníčkům, k jídlu, ke knihám...

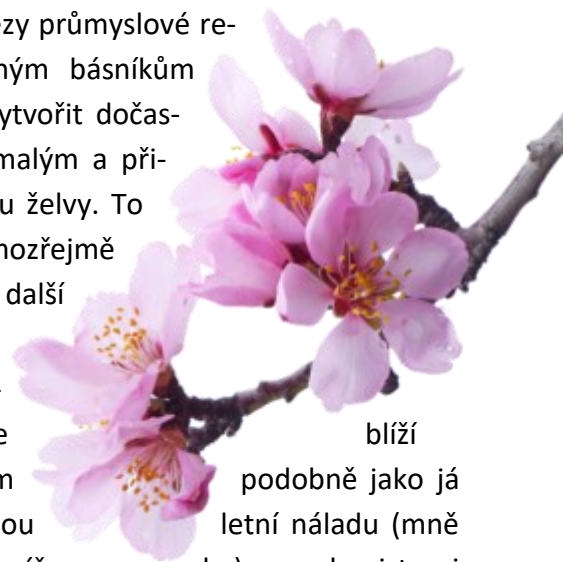
A ať už je nazýván květen májem nebo časem lásky, jisté je, že je to jeden z nejhezčích měsíců roku. Všechno se zelená a kvete a já nepřestávám žasnout nad tím, kolik odstínů zelené vlastně existuje, např. limetkově zelená, zelenožlutá, olivově zelená, hráškově zelená, lahvová, smaragdová, zelená v barvě jehličí, jablečně zelená, mátová, kapradinová, jarní zelená, pistáciově zelená...

V květnu už je v přírodě opravdu živo, ovocné stromy jsou plné bílých a růžových květů, kvetou také kaštany. V lesích a na loukách ukazují své barevné květy zvonky, kopretiny, konvalinky, pomněnky. Téměř všechny květy jsou plné bzučících včel. I na Anežce jsme měli napilno, naše Anežčata předvedla hned několik vynikajících sportovních výkonů, šestáci si na chvíli odskočili do starověkého Řecka a osmáci viděli v Národním technickém muzeu v Praze na vlastní oči mnohé vynálezy průmyslové revoluce a nakonec se díky talentovaným básníkům z prvního i druhého stupně podařilo vytvořit dočasnou veršovanou galerii věnovanou pomalým a přitom tak roztomilým zvířátkům jako jsou želvy. To vše a ještě mnohem víc jsme samozřejmě v Agnes řádně zaznamenali (přečtěte si další stránky 😊).

Květen za námi, červen před námi, přestože se to zdá neuvěřitelné, úprkem se konec školního roku. Možná jste na tom a už máte takovou tu lehce bezstarostnou k ní stačí točená vanilková zmrzlina a sluníčko, a nebo jste si možná, ještě nestačili všimnout, jak je svět kolem vás barevnější, lidé usměvavější ... tak to honem napravte, protože láska je, kam se jen podíváš.

Mějte krásné (už) letní dny.

Vaše redakce Agnes.

bliží

podobně jako já

letní náladu (mně

ko), a nebo jste si

Světový den želv

23. května je Světový den želv. Byl založen, aby upozornil na problémy těchto krásných plazů, kterým dnes hrozí vyhynutí. Chytají se do sítí rybářů, lidé jedí jejich vejce i maso a z jejich krunýřů dělají suvenýry, želvy si ale zaslouží respekt. Jsou krásné a elegantní, na Zemi žijí už 110 milionů let. Přežili dinosaury, pomozme jim, aby je v přírodě mohli potkat i naše děti a vnoučata.

 Želvy se řadí mezi plazy. Jsou studenokrevné, tj. nevyrábějí si samy teplo a jejich tělesná teplota záleží na okolí.

 Některé bydlí v moři, jiné jsou sladkovodní a ještě jiné suchozemské.

 Želvy žijí i v ČR, ale má se za to, že nejsou původní.

 Největší želvy mají až 2 metry dlouhý krunýř, nejmenší kolem 8 cm.

 Mořské želvy se na rozdíl od ostatních nedokáží schovat do krunýře, takže zejména v období kolem rozmnožování bývají zranitelné.

 Mořské želvy ovšem dokáží spoustu jiných super věcí, třeba zadržet dech až na pět hodin.

 Želvy se běžně dožívají 100 let, ale některé zvládnou i 180.

 Nejstarší druhy želv žily před zhruba 220 miliony let. A má se za to, že želvy vypadaly stejně už za dob dinosaurů.

 Krunýř želv sestává ze dvou částí, jejichž názvy by se hodily jako jména pro metalové kapely: Horní část je *karapax*, spodní je *plastron*.

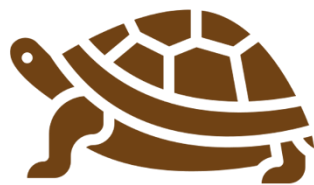
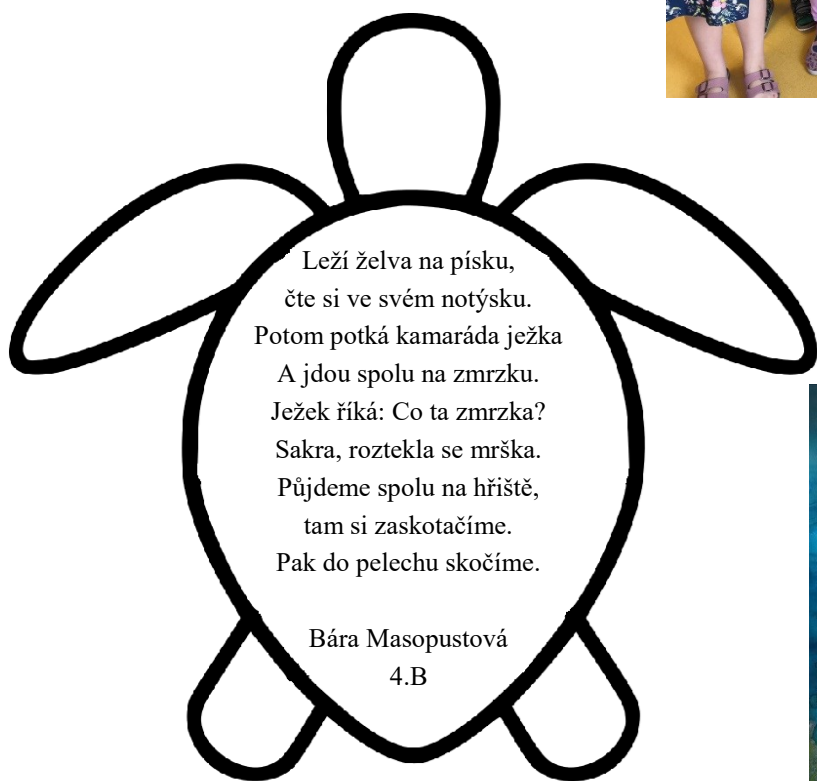
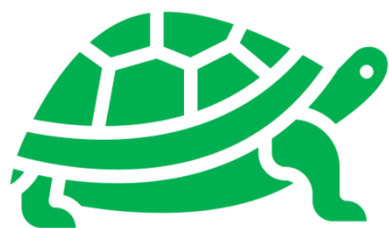
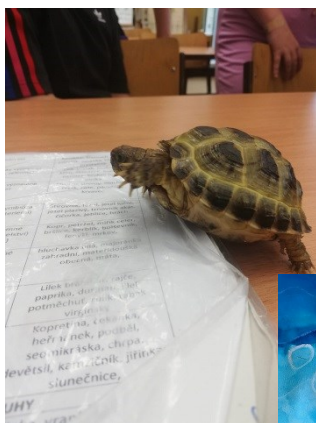
 Řada želv je ohrožená, a byla by škoda, aby přibývalo těch, co vyhynuly!

Kolem 23. května se na Anežce podezřele často v hodinách objevovalo želví téma. V češtinách se psaly verše, ve výtvarné výchově se želví krunýře propisovaly na papír, z hudebny zněla pecka od Olympicu a v přírodopisu a prvouce se dokonce želvy zjevily! Proč to všechno?

Anežka si tak na konci května připomněla světový den želv, jímž se po celém světě lidé vracejí k důležitému bodu želvího života: přežití. Děkujeme všem zapojeným poetům, výtvarníkům i chovatelům želv. K této akci se budeme určitě chtít vrátit!

π

Animace levou zadní

Ve středu 25. 5. jsme měli tu čest, seznámit se osobně s ilustrátorkou a animátorkou Annou Mastníkovou. Naše třída 3. B byla pozvaná na speciální workshop, kde si mohla na vlastní kůži vyzkoušet, kolik práce dá připravit jen malinký kousek večerníčku nebo nějaké jiné animační pohádky.

Nejprve nás paní Mastníková seznámila se zjednodušeným principem animace. Mrkli jsme se, co vše je k tomu potřeba a pomalu se vrhli na vlastní tvorbu. Každý z žáků měl možnost, vytvořit si vlastní pohyblivou postavičku, vybarvit ji a vystříhnout. No a potom začala ta pořádná animační alchymie. Žáci si sami připravili úvodní titulky a naučili se rozpohybovat postavičky.

Bylo to úžasné dopoledne a z naší tvorby vznikl krátký film, na který jsme po právu pyšní!

Za 3. B třídní učitelka Zuzana Vajsarová

Anežka čte dětem

A zase po roce...jsou tady ...tedy je tady ... Anežka čte dětem!

I naše třída měla letos tu čest, vyslechnout si dramatickou četbu u příležitosti této akce. Panem učitelem Musilem nám byla představena kniha „Medvěd, který nebyl“. Knížka plná černobílé ilustrace s příběhem medvěda, který se jednoho dne probudí ze zimního spánku a ocitne se uprostřed továrny...Byl to poslech k zamyšlení, kdy jsme se dopracovali k závěru, že člověk by vlastně měl být tím, kým je a nevěřit těm, kdo říkají, že to tak není...

Druhá ukázka byla z knihy Auto z pralesa. Tuto knihu provází spousta krásných poetických slov, které jsou dětem předkládány formou krátkých pohádek o zvířátkách.

Hodinu jsme si moc užili. Smáli jsme se každou chvíli a odnesli jsme si opravdu nevšední zážitek z toho, jak se dá netradičním způsobem ke knihám přistupovat.

Těšíme se na další ročník!

Za třídu 3. B paní učitelka Zuzana Vajsarová

Na přelomu května a června se Týden čtení dětem odehraje i v dalších třídách I. stupně.

V červnu se vedle vyučujících vydají číst svým spolužákům i naši devátáci!

Více informací najdete po skončení Týdne čtení na webu školy.

Chodíme tam, odkud ostatní utíkají

Rozhovor s jedním z našich dobrovolných hasičů, Tadeášem ze 7.B, mluvil náš reportér, Matěj Hanauer (9.A).

Kdo jsou dobrovolní hasiči?

Jsme odvážní lidé, kteří neváhají pomoci komukoliv a kdykoliv.

Co obnáší bytí dobrovolným hasičem?

Pravidelně se scházíme, máme závody. Když je někde potřeba snažíme se pomoci.

Proč bych se měl stát dobrovolným hasičem?

Můžete potkat fajn lidi, jezdit i na celo-

víkendové závody, seznámíte se s hasičskou technikou.

Proč si se zrovna ty stal dobrovolným hasičem?

Už od mala jsem měl rád hasičská auta a hasiče. Vždycky jsem v těch autech chtěl jezdit. V budoucnosti bych se chtěl stát profesionálním hasičem.

Výhody, nevýhody, budeš v tom pokračovat?

Výhody, jak už jsem zmínil: kolektiv, závody, hasičská technika. Nevýhody mě nenapadají. Dělam to už skoro 10 let, takže pokračovat určitě budu.

Nějaká slova na závěr?

Najdete nás na Instagramu a každý čtvrtek se od 17:30 do 18:30 v Mojžíři scházíme. Tak se přijďte podívat!

 @hasici_mojzir

Na skok do Řecka

Při hodinách slohu a dějepisu je na naší škole možné začít všechno možné, a tak si naše Anežčata z šestých ročníků mohla na chvilku odskočit do starověkého Řecka pozdravit bohy a bohyně, dokonce i slavného otce dějepisu Hérodota. Někteří měli tu čest soutěžit za svůj tým na olympiádě na jiné čekat soví výzva u bohyně Athény. A to co zažili, pak zapsali a předali naší redakci a vy, naši čtenáři, můžete sami posoudit, jak šikovní novináři to jsou.

— • —

Jan Matta 6.A

Dne 17.5. 2022 se na naší škole konal v 6. třídách projekt Starověké Řecko. Provázeli nás jím bohyně Athéna (paní učitelka Suchá), bohyně Afrodita (paní učitelka Tylová) a udatný bůh Dionýsos (pan učitel Musil). Měli pro nás připraveny kvízy ve formě Riskuj, malování a seznámení se s bohy. Střídali jsme se v jednotlivých učebnách, až jsme nakonec všichni společně skončili v tělocvičně, kde se konaly závěrečné Olympijské hry. Z každé třídy bylo vybráno deset nejstatečnějších jedinců. Čekaly je těžké disciplíny. Diváci ze všech kmenů fandili svým spolužákům. Po těžkém zápolezení bylo rozhodnuto. Umístění ale vyhlášeno nebylo, protože není přece důležité vyhrát, nýbrž zúčastnit se. A navíc jsme byli všichni na závěr odměněni lízátkem :-)

Rozhovor Liliany Novákové s paní učitelkou Tylovou

Proč jste si vybrali zrovna toto téma?

Protože se toto období probírá v 6. třídách během dějepisu a navíc je velmi zajímavé.

Jak jste přišli na to, jaké disciplíny mají v Olympijských hrách být?

Snažili jsme se o takové, kde by byl propojen důvtip, organizace i pohyb.

Jaký máte názor na kostýmy žáků?

Z každé třídy se snažil alespoň někdo zapojit, příště by to mohlo být ale početnější.

Kdybyste vy teď byla žákem, líbil by se vám tento program?

Ano, moc. Bylo by to skvělé oživení výuky.

Proč jste si vybrala zrovna téma Bohové na Olympu? Protože je mi neblíží v návaznosti na literaturu.

Dne 17. května proběhl na naší škole Anežky České tematický den pro šesté ročníky, tématem bylo starověké Řecko. My žáci jsme plnili tři úkoly. První pro nás připravil pan učitel Musil, nejprve jsme

vymýšleli jméno pro olympijský tým a pak vyráběli povzbuzovací plakáty na olympijské hry. Druhý úkol měla nachystaná paní učitelka Tylová, poznávali jsme starořecké bohy a bohyně. Před splněním třetího úkolu nás rozdělila paní učitelka Suchá do skupin a pak jsme si zahráli hru Soví výzva, což byl vlastně vědomostní kvíz.

Nakonec jsme šli všichni do tělocvičny, kde se konaly olympijské hry. Náš tým 6. C se jmenoval AL-ZÁCI, tým 6. B - ELEFANTI, tým 6. A – SPARTĀNI. Každý tým měl deset soutěžících, kteří soutěžili v pěti disciplínách. Všichni ostatní spolužáci nám krásně fandili až do úplného konce, kdy zhasl olympijský oheň, který během zahájení olympijských her „jako“ zapálil pan učitel Musil. Pak se rozdávali odměny, každý kdo byl v tu chvíli v tělocvičně dostal lízátko, protože není důležité zvítězit, ale zúčastnit se. Byl to nádherný den, doufám, že se někdy zopakuje.

JAN SEHAK, 6. C

ANNA: Pane Poseidone, proč jste se stal vládcem moří?

POSEIDON: Baví mě to, protože má rád mořská zvířata.

ANNA: Co jste vykonal hned poté, co jste se stal vládcem všech moří?

POSEIDON: Vymyslel jsem jakou bude mít moře barvu.

ANNA: Proč jste vybral modrou?

POSEIDON: Miluji modrou barvu a všechny její odstíny, a proto je i moře modré.

ANNA: Jaké zvíře je Vaše nejoblíbenější?

POSEIDON: Mám rád delfíny a žraloky.

ANNA: A proč zrovna tyto dva?

POSEIDON: Delfín je velmi inteligentní a žralok zase velmi nebezpečný a oba jsou krásní.

ANNA: Jaké moře máte nejraději?

POSEIDON: Asi Tichý oceán, protože je největší a žije v něm mnoho druhů ryb a rostlin.

ANNA: Vaším bratrem je Hádes, víte proč si vybral život v podsvětí?

POSEIDON: Bratrovi se líbí černá a nevadí mu smrt, ale já mám raději život.

ANNA: Vaši největší pýchou je trojzubec, k čemu ho používáte?

POSEIDON: Je to má božská zbraň, používám ho k rozpoutání bouří a zemětřesení.

ANNA ZACHOVÁ, 6. C

JAROSLAV: Jaké je to být bohem?

ZEUS: Každý mě uctívá.

JAROSLAV: Jaké je to ovládat blesky?

ZEUS: Je to super.

JAROSLAV: Jaké je to bydlet na Olympu?

ZEUS: Je to krásné, mám tu hezký výhled.

JAROSLAV: A není Vám tam zima?

ZEUS: Já nevím, nic necítím, jsem bůh.

JAROSLAV NAVRÁTIL, 6. C

JAN: Ahoj Die, měl bych pro tebe několik otázek. Třeba proč se tě tvůj táta snažil zbavit?

ZEUS: Nevím, ale nejspíš se o mě nechtěl starat, nebo se bál, že ho přeperu.

JAN: Zachránila tě tvoje maminka, víš, proč to udělala?

ZEUS: Chtěla, aby alespoň jedno její dítě přežilo.

JAN: Jak jsi vlastně přežil odloučení od své rodiny?

ZEUS: Našla mě srnka a ta se o mě postarala.

JAN: Jak se ti líbí ten dnešní svět?

ZEUS: Na světě je stále hezky, ale bylo by mnohem lepší, kdyby se měli všichni lidé rádi.

JAN TREŠL, 6. C

SABINA: Myslíte si, že dějepis patří mezi důležité předměty a měl by se na školách vyučovat?

HÉRODOTOS: To jistě, je třeba, aby lidé věděli, jak se dříve žilo a poučili se z chyb svých předků.

SABINA: Kdyby jste mohl cestovat v čase, chtěli byste žít tak, jak žijí lidé právě teď?

HERODOTOS: Ano chtěl, protože ta dnešní doba je mnohem vyspělejší než byla ta, ve které jsem žil.

SABINA: Co si myslíte, že by mohlo z minulosti nejvíce zaujmout dnešní děti?

HÉRODOTOS: Asi zprávy o tom, jaký vypadal každodenní život a jak to bylo se sportem.

SABINA: Popište dějepis jedním slovem.

HÉRODOTOS: Zajímavý.

SABINA ŠARAYOVÁ, 6. C

Týden mediálního vzdělávání

V pátek 20. května se třídy 6.A, 6.B a 7.C společně se svými třídními učiteli paní učitelkou Tyllovou a Erbanovou a panem učitelem Reinhardtem zúčastnily lifestreamového vysílání v rámci Týdnů mediálního vzdělávání. Jednalo se o debatu novinářů na téma Práce válečného zpravodaje. Moderátorka Nora Fridrichová se ptala hostů, co práce válečného zpravodaje obnáší a jak probíhalo natáčení reportáží na Ukrajině. Otázky pokládali žáci, a to pomocí online aplikace. Ty se okamžitě promítly do vysílání a hosté na ně během chvíličky odpovídali. Žáci měli tedy možnost se na dálku zapojit přímo do debaty a zeptat se na to, co je k tématu zajímavé. Pro některé z nich bylo velmi přínosné vidět propojení, jak jejich dotaz jde přímo do živého vysílání a je na něj reagováno. Cítili se být součástí celého dění.

Mgr. Klára Tyllová

Recenze je publicistický žánr, který seznamuje širší veřejnost s literárním dílem, divadelním představením, koncertem, výstavou a podobně. Také na významné vědecké publikace nebo objevy se publikují recenze, které je věcně hodnotí a popularizují hlavní myšlenky. Průzkumy z posledních let ukazují, že podle recenzí se rozhoduje až 95 % Čechů. Zvyklosti předávat si zkušenosti, rady a tipy osobně mezi přáteli, rodinou a známými sice nevymizely úplně, ale převážná většina recenzí dnes koluje online. Není recenze jako recenze. Myslete na to, že recenze nejen lidé píšou, ale i čtou. Pokud recenze doteď nebyly to, nad čím byste si lámali hlavu, změňte to. Jsou zdarma, stojí jen trošku času, který za to však stojí.

Jak napsat recenzi na základě vlastního zážitku si mohli vyzkoušet žáci z 8. A poté, co měli možnost vidět některé vynálezy, o kterých se předtím učili v hodinách dějepisu, na vlastní oči v Národním technickém a Národním zemědělském muzeu v Praze. Jak hodnotili a kolik by dali hvězdiček, si už můžete přečíst sami.

Dějepisnou exkurzi do Národního technického muzea v Praze jsem si moc užila a myslím si, že dopadla velmi úspěšně. O trochu více se mi líbilo Národní zemědělské muzeum, protože bylo interaktivní a zajímavější. V obou budovách jsem viděla mnoho vynálezů, o kterých jsme se učili v dějepise. Celkově hodnotím jako velmi zdařilou akci a dávám 5 hvězdiček. VERONIKA ZEUSOVÁ, 8. A

Výlet do Prahy se mi líbil, v Národním technickém muzeu bylo mnoho zajímavých věcí k vidění. Nejvíce se mi líbilo v oddělení astronomie, ale někteří zaměstnanci muzea byli dost nepříjemní, stačilo promluvit trochu nahlas, nebo nejít ve směru šipek a už nás „zabíjeli“ pohledem. Našli se však i tací, kteří nám vysvětlili, co si vlastně prohlížíme a řekli navíc nějakou zajímavost. V Národním zemědělském muzeu to bylo o dost zajímavější a hlavně zábavnější. Na mnoho věcí jsme si mohli i sáhnout a vyzkoušet si je, i když to někdy bylo spíš pro malé děti. Nejvíce času jsem strávila na zahradě. Měli tam dva altánky a volně pobíhající slepice. Byl to hezký výlet, ale znovu už bych tam jet nechtěla.

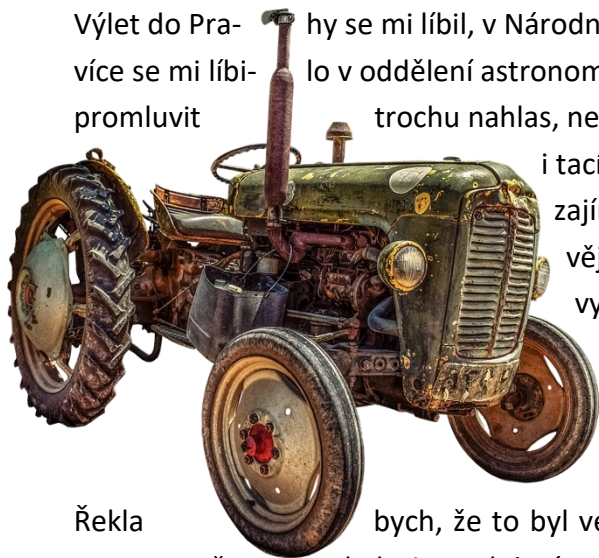
KARLA LOKŠANOVÁ, 8. A

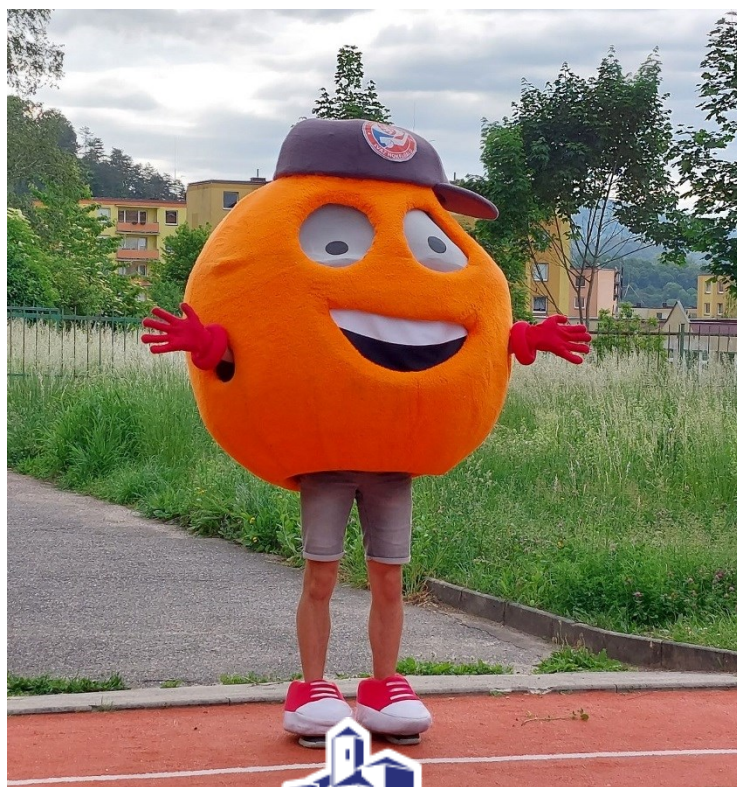
Řekla bych, že to byl velmi zajímavý výlet. Nadchlo mě více Národní zemědělské muzeum, protože bylo interaktivní. Nejvíce se mi líbila expozice o rybářství. V Národním technickém muzeu se mi líbila expozice o astrologii a to i přes to, že se o technické vynálezy vlastně vůbec nezajímám, ale toto mě skutečně zaujalo. Dávám pět hvězdiček.

IVA KOPECKÁ, 8. A

V Národním technickém i Národním zemědělském muzeu se mi líbilo, nejvíce mě zaujali počítačové trenážery, interaktivní traktor značky Zetor. Moc hezké to bylo i na straše jednoho z těch muzeí, byl odtamtud krásný výhled na celou Prahu a bylo možné si tam podrobně prohlédnout různé zemědělské plodiny, které naši zemědělci pěstují na polích. I cesta vlakem byla zábavná, tuto akci hodnotím 4,5 hvězdičkami.

VÍT KUNC, 8. A

Hokejbalem žilo celé hřiště

V pátek 27.05.2022 jsme se na školním hřišti zúčastnili aktivit, které pro nás připravili členové hokejbalového družstva **ELBA DDM**.

Na pěti stanovištích jsme si vyzkoušeli střelbu na branku, slalom s míčkem mezi kuželi, přihrávky ve dvojicích, procvičování zručnosti vedení míčku a turnaj dvou družstev. Ten se nám líbil ze všeho nejvíce. V dresech jsme si připadali jako opravdoví hráči a o to více, že nám celý zápas pískala opravdová trenérka.

Radost nám udělaly i drobné dárečky, které jsme dostali.

Už nyní se někteří z nás rozhodli, že by rádi tréninky hokejbalu navštěvovali.

Za všechny přítomné, Mgr. Lenka Nitschová

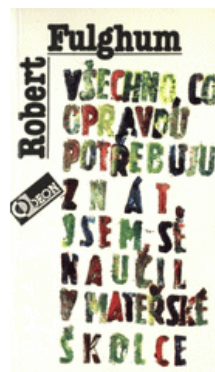
Milostný dopis

Každý z nás už snad zažil (no dobře, tak pokud ještě nezažil, tak určitě zažije) rozechvělý pocit očekávání, když naše oči poprvé koukají na písmenka dopisu plného lásky. A to je nejvíc, protože jsou pro nás! Jenže...už jste takový dopis někdy psali? Je to pekelně těžké... Ale zase pro tu radost adresáta?

Milý pane F,

známe se už několik let a přitom jsme se nikdy neviděli, přesto jste mě naučil VŠECHNO, co opravdu potřebuju znát o tom, jak žít, co dělat a jak vůbec být. A tak se snažím:

- o všechno se rozdělit
- hrát fér
- nikoho nebít
- vracet věci tam, kde jsem je našla
- uklízet po sobě
- nebrat, co mi nepatří
- když někomu ublížím, říct promiň
- před jídlem si umýt ruce
- splachovat
- žít vyrovnaně – trochu se učit a trochu přemýšlet a každý den trochu malovat a kreslit a zpívat a tancovat a hrát si a pracovat.
- každý den odpoledne si zdřímnout
- když vyrážím do světa, dávám pozor na auta, chytám se někoho za ruku a držím se s ostatními pohromadě.

Jen vážně nechápu, jak to, že Vy jste to zvládl vymyslet a sepsat už ve školce, protože já vždy končím u toho, že slova, která jsem si přála napsat sama, jsou jen citáty, které ovlivnily mé myšlení.

To Vy jste ten, kdo je opravářem osudů a já mám jen tři přání. První – setkat se s Vámi v hostinci U Devíti draků a jedné ovce za zvuků kopyt kavalérie, dunění kanonů a drnkání ukulele. Druhé – zažít ohňostrojení, a pak vidět svět novými očima. Třetí – zatančit si v tanečárně Century a zažít jaké to je, když vás někdo drží pevně a miluje zlehka.

Vy víte, že každý z nás občas prožívá náročné dny, zrovna mám za sebou jedno takové náročné období plné stresu...přesně takové to, kdy bych si nejraději v sýrové uličce jednoho obchodního řetězce lehla na zem a začala vyvádět, protože nemůžu mít, co chci. Kdybyste tu byl, tak byste mi určitě řekl, že si jen potřebuji odpočinout a koupit si zmrzlinu, nejlépe vanilkovou.

Mám doma všechny knihy, které jste vydal, Vaše texty umí tak krásně pohladit na duši. Baví mě Váš jemný humor a obdivuji Váš nadhled. Věřím Vám absolutně každé slovo a nejvíc ze všeho to, že vy sám věříte, že fantazie je silnější než vědění, že mýty mají větší moc než historie, že sny jsou mocnější než skutečnost, že naděje vždy zvítězí nad zkušeností, že smích je jediným lékem na zármutek, že láska je silnější než smrt.

Láska je možná jen slovo skládající se z pěti písmen, ale Vy mu umíte vdechnout život.

Vaše věčně začtená

- • -

Milá Země vycházejícího slunce,

s nekonečným obdivem skláním svou hlavu před Tvou velikostí, minulostí a uměním!

Vzpomínám si na první setkání s Tebou. Bylo mi pět, možná šest a viděl jsem ve filmu chlapíka v kimonu. Byl pekelně soustředěný, přesný a uchvacujícími pohyby naprosto přesně zasáhnul malého kluka. Teda jako mě. Přímo do nejhlubších myšlenek a odtud se nikdy nedostal.

O pár týdnů později jsem dostal ke svátku jednu z prvních encyklopedií, která obsahovala kapitolu o Tobě. Zhltl jsem ji za odpoledne, i když jsem tehdy četl jen pomaloučku. Každé jméno, každá fotka na mě působily jako čáry-máry kouzelníka před publikem. Tehdy jsem pochopil, že spolu musíme být. I kdyby to měla být jediná chvilka, vteřina v trvání celého vesmíru, musíme se potkat!

O dalších pár let později se ve třídě zjevuje spolužačka Klára. Jednou na tělocvik přinese kimono, protože se věnuje karate. Její kata byla jako kdysi ten chlapík: přesná, soustředěná, uchvacující. Nikdy jsem se ale ke karate nedostal. Vlastně ani pořádně k malířství. Nebo kaligrafii. Anebo haiku.

Na to všechno jsem si musel počkat, až budu o něco větší. To jsem si zamiloval sushi, naučil se postup jeho přípravy, a o Nipponu se roky učil. Tvoje moderní, technická podoba je sice všudypřítomná—od vlaků po roboty, ale pro mě jsi nedostižná právě v té historické podobě. Kdybych mohl, cestoval bych za Tebou o sto, dvě stě let zpátky, abych s Tebou mohl prožít dobu samurajů...abych mohl putovat mezi rýžovými poli kolem Fudžisan...abych pronikal čajovými lístky za zvuků kapek deště, jež na Hokkaidó dopadají na střechu domu...abych pečlivým a týden promýšleným pohybem odstříhnul jehličí bonsaje staré století...abych viděl letícího jeřába...abych o Kjóta s rybáři lovil za ranního rozbřesku ryby...abych roztřesenou rukou a netrpělivým dechem mohl rýžový papír ušpinit několika tahy štětce a inkoust by se rozpil do vrstev historie i mé mysli...

A ono se to nestane.

Někdy se láska neprojeví. Nijak a nikdy. Ví o ní jen jedna strana. Tam, kde sluneční kotouč potkává první pevninu Země, tam by byla má duše šťastná. A třeba...třeba jednou bude. Do té doby na mě počkej, prosím, se svou starosvětskou podobou, ať se můžeme spolu vrátit a potkat se.

Slunce vychází,
kde srdce rádo bývá -
sic klid tam není.

さようなら!

π

Anežčata zářila!

Květen se také významně zapsal do školní sportovní kroniky úspěchů. Anežčata z II. stupně se totiž do slova jako diamant zablyštěla hned ve dvou sportovních kláních.

Na začátku května se ve Vaňově konal další ročník školního závodu dračích lodí (dlouhá loď s 20 pádlujícími, jedním kormidelníkem a jedním bubeníkem). V závodě se naše děti neztratily, když si domů přivezly skvělé druhé místo!

O pár dní později se část z úspěšných dračích závodníků vydala o kousek dál, na atletický stadion v Ústí n/L, odkud se díky svým výkonům hned ve třech kategoriích postavili naši reprezentanti „na bednu“. Tento úspěch pak korunovali na krajském kole atletického Poháru rozhlasu dalším druhým místem.

Za vedení děkujeme paním učitelkám Střížkové a Malinské!

π

